

Den grønne vej

- *En digital drøm*

Kristine Lindberg Steensberg, gymnasieelev med grønne fantasier

---

Vi skal være miljøvenlige og passe på vores jord. Alle ved det, men hvor gør man for alvor noget ved det?

Jeg kender et sted.

Vi skriver den 30. september 2015, og i det sekund jeg træder ind over min skoles dørtrin eksisterer fænomenet 'papir' ikke mere. *Alt* er digitaliseret. Fra tavlerne til afgangsbrevet, fra bøgerne til opgaverne – selv plakaterne, der pryder væggene, er nu på digital form.

Men al den strøm, som skal bruges til et sådant hundrede procent digitalt gymnasium, hvor får man den fra? Jo, man tænker motion og uafhængighed af fossile brændstoffer sammen og benytter sig udelukkende af dynamoer, solceller, og vindmøller.

Lad mig beskrive den papirløse hverdag:

Alle elever starter hver morgen med en halv times cykling. På cyklen er der monteret en dynamo, og på den måde sikres der strøm til computerne for resten af formiddagen. I undervisningen er den eneste tavle, der benyttes, det digitale smartboard. Pensum læses i e-bøger samt på nettet, og computeren er ligeledes redskabet, når man skal tage noter. Opgaveaflevering foregår over nettet – også når de leveres tilbage. I forhold til kalenderføring og huskesedler er smartphones meget populære, de er små og dermed nemme at have med sig overalt.

Cykelseancen gentages ved middagstid, så computerne igen kan være klar. Som bonuseffekt hjælper de to daglige cykelture til fokus både om morgenen, hvor man ikke helt har fået gnedet søvnen ud af øjnene og igen efter frokost, hvor man lige kan få et afbræk fra koncentrationen inden man skal ind og have energi til dagens sidste timer.

Skolens vindmøllepark og solcelle-tag sørger for at der aldrig mangler strøm til det digitale skoleliv, der i øvrigt også indeholder en helt ny form for undervisning. I og med at der er installeret webkameraer af høj kvalitet i alle klasser er det nu muligt for lærerne at fjernundervise. Det vil sige, at de, hvis de skal præsentere teori, kan sidde i deres hjem og afholde en helt normal time derfra. Lektioner af den slags kræver stor respekt for læreren fra elevernes side, eftersom læreren ikke kan bevæge sig rundt i klassen, men er fastlåst i sin position på skærmen. Af den grund introduceres fjernundervisning typisk først i 3.g når eleverne er blevet mere modne og seriøse.

Ovenstående er selvfølgelig blot et bud på, hvordan en fremtid kunne se ud. Engang ville et sådant scenario have været fuldstændig utænkeligt – i dag er det nærmest en selvfølge, i hvert fald den del, som handler om, at digitaliseringen breder sig hastigt og medbringer nye muligheder. Hvordan man vælger at skaffe den nødvendige strøm er straks mere uafklaret.

Imidlertid kan jeg afsløre, at jeg faktisk har et lidt ambivalent forhold til digitaliseringens indtog.

Det er med blandede følelser, at jeg giver mit bud på en digitaliseret hverdag. Jeg er nemlig en vaskeægte papirnostalgiker. Jeg burde i virkeligheden være født for 100 år siden, hvor alt først blev

skrevet i kladde, dernæst rettet og til sidst skrevet ind på skrivemaskine og internettet var en by i Rusland. Jeg holder utrolig meget af følelsen af godt, gammeldags papir mellem hænderne, duften af en gammel biblioteksbog med alle dens spor af tidligere læsere, lyden af en tilpas brugt blyant mod notesblokken.

Desuden skræmmer det mig lidt, det dér med, at det hele bare består af 1 og 0. Det er *så* svært og abstrakt at begribe, hvordan det hænger sammen – så er der altså en helt anden tryghed over et ganske almindeligt håndskrevet ark.

Samtidig erkender jeg også, at det er smart. Vanvittig smart. Og nye opfindelser gør, at det kun bliver smartere. – Hvilke opfindelser rækker min forestillingsevne ikke til at spå om.

Det er vigtigt, at vi tænker i grønne metoder når vi producerer strømmen til vores elektroniske hjælpemidler. I stedet for at fortsætte brugen af fossile brændstoffer må nogle være foregangsmænd og tage de første skridt i en aktiv indsats for at gå over til vedvarende energi. Ingen er jo i tvivl om, at det er den måde, som gavner vores jord mest. Den jord, som skal holde i mange milliarder år endnu.

Ja, det er svært at ændre på sine vaner. Hvad enten det handler om at holde op med at ryge, at spise sundere eller – som her – at udskifte sin energikilde.

Men det bliver ikke lettere, mens tiden går. Til gengæld vokser mængden af udledt CO₂ uanfægtet. Derfor er det bare om at få det gjort, for opgavens omfang vokser bare i takt med digitaliseringens udbredelse. Det vil kræve massive investeringer, men det vil uden tvivl betale sig i sidste ende.

Jeg drømmer om, at vi vælger den grønne vej mod et mere digitaliseret år 2015. Forhåbentlig bliver min drøm til virkelighed.